

občinski poročevalec

št. 3

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

DOMŽALE, 8. 3. 1980 Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kušar, Matjaz Brojan, Mako Jeran, Franc Tekavec, Darko Goginjec, Marjan Bolhar, Matjaz Pepnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kušar tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel.: 721-656, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašje sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacijske, izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

VINKO HAFNER v domžalski občini:

Čisti odnosi v nagrajevanju — največja vzpodbuda delavcev

Pred dnevi se je mudil v domžalski občini predsednik slovenskih sindikatov Vinko Hafner s sodelavci. Osnovno pozornost celodnevne prisotnosti tov. Hafnerja v domžalski občini je veljala dvem domžalskim delovnim organizacijam in sicer Papirnici s Količevega ter Heliosovi kemični industriji iz Domžal.

Delovna prizadevanja delavcev obeh kolektivov je Vinko Hafner ocenil ugodno, pa tudi poslovne perspektive obeh tovarn, saj temeljijo na ravnokar zgrajenih novih zmogljivostih; le-te so v obeh primerih usmerjene tudi v izvoz, kar jim daje v sedanjem družbeno-ekonomskem trenutku prav posebno težo.

Ob predložitvi poslovnih razsežnosti pa so v obeh kolektivih spregovorili tudi o zaključnih računih ter o stabilizacijskih prizadevanjih v sedanjem trenutku.

Vinko Hafner je poudaril, da je urejeno nagrajevanje oziroma čisti odnosi na tem pomembnem področju najboljše vzpodbuda za dobro delo vseh. Sicer pa pogledjmo nadrobneje, kako je potekal obisk...

V Papirnici Količevo je pogovor najprej stekel o tem, kako delavce seznanjajo z rezultati gospodarjenja. Podatke o približnem uspehu gospodarjenja so namenili samoupravnim skupinam, delavskemu svetu in poslovnemu odboru že v decembru, akcija pa te dni v petero temeljnih organizacijah in delovni skupnosti skupnih služb še teče. Lansko poslovno leto so na Količevem ob tem, ko so sredi leta pognali nov kartonski stroj zaključili uspešno, saj se je bistveno povečal celotni prihodek, večji pa je tudi ostanek dohodka in sicer kar za petino.

Ob tem velja povedati, da so bistveno hitreje od dohodka žal rasli tudi materialni stroški, ob tem ko ni bilo moč zagotoviti temu primerne rasti cen izdelkov Papirnice.

Kakorkoli je v pogovoru naneslo, vedno se je ta sukal okrog vprašanj uspešnega gospodarjenja oziroma želja papirničarjev poslovati še uspešnejše. Tako so na Količevem lani povečali izvoz (prej je bil minimalen) in sicer v obsegu kar za 240 %, vrednostno pa za 330 %; to povečanje gre seveda na račun nove proizvodnje. Ob tem je (Nadaljevanje na 2. strani)

Osmi marec — mednarodni dan žensk

Osmi marec obeležujemo vsako leto s konkretnimi aktivnostmi, ki v naši socialistični samoupravni družbi dobivajo vse bolj delovni značaj.

Tudi letos povezujemo praznovanje 8. marca z vrsto jubilejev. Sedemdeset let mineva od II. mednarodne konference žensk socialistk leta 1910 v Københavnu, kjer so na predlog Klare Zetkin proglasili 8. marec kot mednarodni delavski praznik — dan žensk. V teh sedemdesetih letih so se v svetu bistveno spremenile zgodovinske — politične, ekonomske in socialne razmere, s tem pa tudi vsebina in smisel praznovanja dneva mednarodne solidarnosti žensk. V Jugoslaviji letos obeležujemo 40. obletnico V. državne konference Komunistične partije Jugoslavije, na kateri je bila sprejeta platforma boja Komunistične partije Jugoslavije za težka leta, ki so sledila. Na predvečer usodnih dogodkov druge svetovne vojne je bila Komunistična partija Jugoslavije idejnopolično in organizacijsko pripravljena. Jasna usmeritev in politika vključevanja žensk v revolucionarno gibanje, o čemer je bil posebej govor tako v referatu tovarišice Vide Tomšič, razpravi tovariša Tita in v resoluciji konference, je prispevala k temu, da so se ženske množično udeležile narodnoosvobodilnega gibanja in prispevale veličasten delež k uresničitvi revolucionarnih ciljev narodnoosvobodilnega gibanja.

V letošnjem letu bomo praznovali tudi 30-letnico samoupravljanja. Zato bomo 8. marec neposredno povezovali z ocenami razvoja in uspehov samoupravnega uveljavljanja delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela in družbenopolitičnih skupnostih, posebej še, kaj socialistično samoupravljanje pomeni za resnično osvoboditev in enakopraven položaj žensk v družbi.

Osmi marec je priložnost za to, da ocenimo, v kolikšni meri in kako uresničujemo pred letom dni sprejeta stališča problemske konference "Delavka v združenem delu" in stališča problemske konference "O družbenoekonomskem položaju kmetic". Ocene o doseženem bomo povezovali s smernicami, ki jih v tem času pripravljamo ob snovanju novih srednjeročnih načrtov v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

V sedanjih zaostrenih mednarodnih odnosih bomo praznovanje 8. marca povezovali tudi z našimi prizadevanji in veliko vlogo tovariša Tita pri uveljavljanju novih ekonomskih odnosov v svetu, boju za svobodo, neodvisnost in enakopravnost vseh narodov in držav, pri utrjevanju politike neuvrščenosti in boju za ohranitev miru v svetu. V tem okviru bomo opredelili tudi vlogo in naloge, ki jih imajo ženske v utrjevanju naše usposobljenosti za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito.

Tradicionalno praznovanje 8. marca mora biti letos v skladu s prizadevanji za ekonomsko stabilizacijo predvsem delovno in v skladu s pomenom tega praznika. Izkoristimo ta dan predvsem za to, da se spomnimo vseh predvojnih, medvojnih pa tudi številnih sedanjih družbenopolitičnih delavk, ki so in ki še vedno s svojim delom v združenem delu — družbenem življenju in kot matere, prispevajo k izgradnji naše socialistične samoupravne družbe.

Zavračati moramo vsake poskuse izrabljanja 8. marca v turistične, komercialne ali druge namene.

Predsednik Vinko Hafner v delovni organizaciji Helios

(Nadaljevanje s 1. strani)

treba povedati, da se pri dosedanjih dosežkih izvoza na Količevem ne mislijo ustaviti. Za letos so v načrtu predvideli vnovič 150 – 200 % povečanje izvoza, tako da bodo po predvidevanjih prvič pokrili uvoz z izvozom.

Ob pregledu gospodarjenja so se ustavili tudi pri finančnih vprašanjih in zagatah, ki jih je prinesla nova investicija. Trenutno je več vprašanj ob tem, kako bodo za dobljene kredite vrnili že 38 milijonov dinarjev, kako izplačati tudi 300 milijonov dinarjev deviznih razlik; za tak znesek se je med gradnjo povečala vrednost najetih tujih kreditov.

Naslednje pereče vprašanje je tudi vprašanje surovinske osnove, saj surovine – odpadnega materiala, nenehno primanjkuje. Resda imajo papirničarji z delovnimi organizacijami, ki zbirajo star papir, podpisane ustrezne pogodbe, vendar te količine ne zadoščajo, ob tem ko je uvoz iz vzhodnih držav vse manjši.

Odpadnega papirja na Količevem potrebujejo letno 300.000 ton, dnevno pa ga predelajo 280 ton, kar ni malo.

V Sloveniji so sicer še rezerve v zbiranju starega papirja, vendar smo dosegli že nadevropsko povprečje zbranega papirja na prebivalca. Rešitev je v dogovoru z zahodnoevropskimi državami, ki naj bi te surovine zagotovile. Papirnica Količevo pa bi zanje zagotovila predelavo.

Na Količevem poudarjajo, da bo pogumne gospodarske predvsem pa stabilizacijske načrte težko uresničiti brez zagotovitve ustreznih količin odpadnega papirja, ki se torej kaže kot ovira povečanju dohodka v Papirnici Količevo.

Tov. Vinku Hafnerju so poudarili, da bo ta bitka za doseganje dohodka temeljni cilj vseh v Papirnici. To bitko bo dobiti mnogo lažje, če bodo uredili sistem nagrajevanja. Dosedanje dejstvo, da je razpon OD v Papirnici Količevo le 1 : 3,7 ne gre v korist tovarne in delavcev, saj marsikoga ne motivira za boljše delo.

Tov. Hafner je koliško investicijo ocenil kot pogumno dejanje, ki delavcem v tovarni prinaša socialno varnost za 15–20 let naprej. Že ob samem začetku gradnje je bilo jasno, da bodo ob tolikšni investiciji tudi težave nemajhne. Poudaril je veliko zagnanost, prizadevnost tistih, ki so v tem velikem delu sodelovali, hkrati pa tudi ugotovil, da so ob tem zamenjali vprašanja organiziranosti in odnosov. Preraščanje TOZD v samostojna podjetja ni bilo dobro, saj se je rezultiralo v poslabšanih odnosih v kolektivu.

Ob koncu obiska v Papirnici Količevo je Vinko Hafner opredelil nalogo za prihodnje, da v Papirnici uredi samoupravne odnose, posebej pa je podčrtal, da morajo delavci vsak trenutek vedeti o čem se odločajo, da so torej vsak trenutek vključeni v to, kar se tedaj v tovarni dogaja.

Obisk v Heliosu

V nadaljevanju obiska se je Vinko Hafner zadržal tudi v Heliosu, industriji barv in lakov, kjer je zaposlenih 1024 delavcev. Tudi v tej delovni organizaciji so predsednika slovenskih sindikatov seznanili z gospodarskimi dosežki. V obširni predstavitvi tovarne so med drugim gostom nanizali ambiciozne načrte razvoja. Helios bo tako že letos povečal celotni dohodek na 1 milijon 759 tisoč dinarjev, ob tem načrtujejo tudi večji dohodek. Mnogo si obetajo tudi od izvoza, s katerim bodo skušali v kar največji meri izravnati zunanjetrgovinski primanjkljaj tovarne. Ob tem so povedali, da so v strukturi cene Heliosovih izdelkov izredno pomembna postavka surovine, saj je kar 78 odstotkov vrednosti v surovinah in repromaterialu. V tem se pa kaže tudi velika Heliosova odvisnost od uvoza. Zato se torej ni čuditi prizadevanjem, da bi kar najbolj povečali izvoz. Predvidevajo, da bo ta ob novih proizvodnih zmogljivostih škrobnih modifikatov, ki bodo šli v dobrih meri v izvoz – precej večji in da bodo z njim že letos nadomestili 80 odstotkov uvoza.

V prizadevanja – ravnati kar najbolj stabilizacijsko – so se vključili zelo konkretno. Slehernemu delavcu v delovni organizaciji so danes znane naloge, ki jih mora on sam na konkretnem delovnem mestu opraviti. Ob tem so v Heliosu tudi že izračunali kolikšen bo prihranek, saj znaša kar 10 odstotkov od celotnega dohodka – prihranili bodo 150–200 milijonov dinarjev.

Ob tem pa v Heliosu potekajo tudi že druge akcije; predvsem prestrukturiranje proizvodnih in prodajnih programov, zmanjševanje vsakršne porabe, zlasti porabe surovin. Poleg tega želijo sanirati oljarno in se v kar največji meri angažirati pri sovlaganjih tam, kjer proizvajajo surovine, ki bi lahko nadomestile Heliosove surovine iz uvoza.

Te cilje bo lažje uresničiti ob novi ustrežnejši samoupravni organiziranosti, saj želijo združiti nekatere funkcije poslovanja, ki so bile doslej razdrobljene; v tem smislu bodo predlagali funkcije trženja, razvoja financ ter dosegli večjo stopnjo v organiziranosti poslovanja.

Tov. Hafner je ob koncu obiska sklenil zbesedami:

„Spoznal sem vašo delovno organizacijo in lahko rečem, da je napredna organizacija glede svojih poslovnih usmeritev in tudi delovnih razmišljanj ter pri doseganju delovnih rezultatov.“

Vaša stabilizacijska hotenja so v skladu z družbenimi interesi. Vprašujem pa se, ali so vsi delavci seznanjeni in prepričani, da so potrebni taki stabilizacijski ukrepi.

Naša gospodarska nestabilnost je zapreka, da bi se uveljavilo dobro gospodarjenje in samoupravljanje, da bi ljudje lahko boljše merili rezultate dela, jih primerjali. Zelo pomembno vprašanje je, da delavci ne vedo samo za svoje pravice, ampak je tudi dolžnost samoupravljanja, dolžnost za dobro

gospodarjenje in da ve, da vsaka dobrina samo iz dela izvira. Dobro je, da posvečate veliko pozornosti nagrajevanju po delu. V Papirnici imajo razpon med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom 1 : 3,7. Tak nizek razpon ne gre v prid delavcem. Ne gre v prid delavcem, če dovolj dobro ne nagradimo strokovnih delavcev in tudi vodilnih, da bi oni napeli vse sile za to, da omogočijo vsem delavcem, da ustvarijo ustrezno proizvodnjo in s tem zagotavljajo večji dohodek. Zmanjšanje razponov je uravnilovka in ni v prid stabilizaciji. Zelo je važno, da pridemo do merjenja učinka režijskih delavcev. V tem je tudi odvisen odnos delavca v proizvodnji do svojega nadrejenega, če ve, da je tudi njegovo delo merjeno.

Vprašanje, kako se združevati v slovenski kemiji je tudi zelo pomembno. Na tem področju niste naredili dovolj. Tako velika in napredna organizacija kot je Helios lahko več naredi pri združevanju in utrjevanju predvsem Polikema.

Niso samo organi Polikema krivi za slabo delovanje, ampak slab odnos delovnih organizacij in njihovih poslovnih organov do možnosti povezovanja v Polikem.

Zahvaljujem se vam za pozornost, ki ste jo izkazali meni in mojim sodelavcem, da ste nam omogočili, da se spoznamo z vašo delovno organizacijo. Če boste čutili potrebo po pomoči, vam jo bomo dali. Seveda je prvi poklican občinski sindikalni svet in republiški odbor za kemijo. Hvala vsem za sodelovanje!”

Predsednik konference osnovnih organizacij sindikata DO Helios Janez Jeglič se je tovarišu predsedniku zahvalil za obisk in mu izročil zlato plaketo Heliosa.

V popoldanskem delu obiska v domžalski občini se je predsednik slovenskih sindikatov mudil na razgovoru z vodstvom občinskega sindikalnega sveta ter predstavniki domžalskih družbenopolitičnih organizacij, prisostvoval pa je tudi na razširjeni seji predsedstva občinskega sveta ZSS. Matjaž Brojan

Iz revolucionarnih dni pred 36. leti:

Spominska svečanost na Oklem

Kako globoko v naši zavesti so ostali dogodki iz našega narodno-osvobodilnega boja in revolucije, smo se lahko ponovno prepričali v nedeljo 24. januarja, ko se je ob 36–letnici tragedije na Oklem nad lhanom zbralo več kot tisoč ljudi, da se poklonijo spomenu 72–im padlim borcem in aktivistom. Oklo je kraj ene izmed največjih tragedij štiriletnega boja proti okupatorju v domžalski občini in tudi letos so se v tej zapuščeni vasi zbrali preži-

cije ZB NOV lhan in Osnovne šole lhan začela s pozdravi zbranim Anton Križaj in Slavko Povž. Med ostalim sta še posebej poudarila pomen vsakoletnega spominskega srečanja in opozorila na našo dolžnost do tragično padlih tovarišev in tovarišic v zadnjem letu tolikih zmagovitih bojov za našo svobodo.

Tovariš Jakob TEKAVC – Izidor pa je vsem zbranim orisal pomembne dogodke iz 11. svetovne

Jakob Tekavc-Izidor med govorom na Oklem

veli borci in aktivisti, svojci padlih, mladina, številni borci in nekdani aktivisti, predstavniki družbenega in političnega življenja ter občani.

V hladnem zimskem dnevu je vihralo 32 praporov borčevskih in ostalih organizacij, spominsko svečanost pa sta v imenu organizatorjev – Občinskega odbora ZZB NOV Domžale, Krajevne organiza-

vojne, številne na območju naše občine in tudi težke trenutke same tragedije, iz katere se je rešil še z nekaterimi soborci. V svojem govoru je poudaril velik pomen zmaga, ki so jih dosegle slovenske brigade v zadnjih dveh letih boja in med katerimi je bila tudi brigada

(Nadaljevanje na 3. strani)

Pesem kulturnemu prazniku

Tudi letošnja revija pevskih zborov je morala biti zaradi številnih zborov in vokalnih skupin v naši občini razdeljena v dva dela. Prvi večer, na slovenski kulturni praznik, se je zvrstilo v domžalski kinodvorani pet zborov in dva okteta, naslednji dan, 9. februarja, pa so zapeli pevci še petih zborov in okteta, pesem pa je zadonela v mengeškem kulturnem domu.

Uvod v domžalskem delu je prinesel prijetno presenečenje, saj je novoustanovljeni ženski pevski bor iz Moravč, ki ga vodi Milan Kokalj, pokazal več, kot smo morda pričakovali od njega na prvem javnem nastopu izven Moravč. Za njimi so povzeli ubran

učenke osnovne šole z istim imenom, je zapustil zelo dober vtis, saj so dekleta zahtevnejši program, ki ga je izbrala zborovodja Metka Pichler, občuteno odpela, pa čeprav ne čisto brez treme. Moravški moški pevski zbor je pod vodstvom Mira Capudra predstavil

glas pevci moškega pevskega zbora Janko Kersnik iz Lukovice, ki so pod vodstvom Peregrina Capudra solidno opravili svoj nastop.

Tudi dekliški pevski zbor Josip Broz Tito, v katerem pojejo bivše

malo lažji program od svojih predhodnic na odru, a vendar dovolj ubrano, da so poslušalci, ki se jih je v dvorani nabralo kar precej, pazljivo prisluhnili.

Umetniški vodja Karel Leskovec

(Nadaljevanje z 2. strani)

Slavka Šlandra. Ta je namreč koncem leta 1943 in začetku leta 1944 izvedla številne akcije in med drugim likvidirala tudi orožniški postajanki v Motniku in Radmirju. Uspešno je delovala tudi Kamniško-zasavska terenska četa, ki je poleg ostalih nalog bila zadolžena za varen prehod mobilizirancev preko Save na Dolenjsko.

Tudi delovanje terenskih organizacij je bilo v tem času močno razgibano in velikega pomena, saj je delovalo v takratnem Kamniškem okrožju 6 rajonskih in 79 vaških odborov OF, skoraj toliko je bilo odborov Zveze mladine, delalo je veliko gospodarskih komisij in mnoge partizanske delavnice, tiskarne in bolnišnice.

V nadaljevanju govora je tovariš Tekavc podrobno orisal tragične dogodke in opozoril, da je roka izdajalca tega usodnega dne pokazala kraj, kjer je v neposrednem spopadu ali pa pozneje bilo ubitih 72 borcev, katerih večina je bila le nekaj dni preje mobilizirana in pripravljena za prehod preko Save.

Sovražnik je tako tesno sklenil obroč, da se je le redkim posrečil proboj iz obroča in da se je čez dva dni zbralo v Dešnu nad Moravčami le 17 borcev, vendar je bilo med njimi tudi nekaj takih, ki v trenutku napada niso bili na Oklem.

V mrzlem zimskem dnevu so se prisotnim ponovno vtisnili v spomin tragični dogodki in tudi pesmi in besede učencev pionirskega odreda „Karel Destovnik – Kajuh“ iz osnovne šole Ihan in članov Svobode, ki so sodelovali v kulturnem programu.

V minute tišine pa se je med kamnitimi zidovi nekdanje domačije plazil molk, opozorilo vsem, da se ne smejo nikoli več ponoviti časi takšnih tragedij, kot je bila 24. januarja 1944 na Oklem.

Mladinske pohodne enote, prapori, borci, aktivisti in občani so odšli proti dolini, toda s seboj so nosili spoznanje položeno v srca, da morajo spomini na padle ostati vedno živi, kajti brez njihove žrtve ne bi bilo svobode in današnje samoupravne socialistične stvarnosti.

K. Kušar

je dobro pripravil pevce Stobljanskega okteta, oktet bratov Pimat pa je znova potrdil svojo kakovost in ugled, ki ga uživa in h kateremu mnogo prispeva njegov umetniški vodja Tone Juvan.

Domžalski večer je zaključil mešani pevski zbor Domžale pod vodstvom Karla Leskovca. Zadonela je pesem Matije Tomca in izzvenela s povabilom na mengeški del revije.

V mengeški dvorani se je zbralo še več ljubiteljev zborovskega petja. Zborovodja Karel Leskovec je pripeljal na oder še tretjo vokalno skupino, mešani pevski zbor kulturnega društva Jožef Virk iz Doba in s pesmijo so pripravili prijetno vzdušje v dvorani, ki se je stopnjevalo vse do konca večera. Umetniški vodja okteta Tosame Avgust Potočnik je dobro pripravil pevce za nastop na reviji, odrezali pa so se tudi pevci radomeljskega moškega pevskega zbora Rudolf Božič, iz katerih je njihov zborovodja Tomaž Habe kljub kadrovskim težavam, ki tarejo zbor, "potegnil" več, kot je bilo pričakovati.

Zelo solidno je svoj nastop opravil dekliški pevski zbor ZKO Domžale. Precej izpiljeno in dovršeno so izzvenele predstavljene pesmi, čeprav bi lahko malo oporekali ozko programsko usmerjenost, saj smo prav te pesmi že večkrat slišali na njihovih nastopih. Seveda pa velja vsa pohvala zborovodji Jožetu Naroločniku za izvrstno izvedbo Aglepte.

Pevci moškega pevskega zbora društva upokojencev Janez Cerar iz Domžal so pod dinamično roko zborovodje Staneta Habeta razgibali poslušalce.

Z najtežjim programom na reviji pa so prav gotovo nastopili pevci mešanega zbora Svobode iz Mengša pod vodstvom zborovodje Tomaža Habeta. Zahteven program so solidno izpeljali.

Če napravimo skupno oceno, lahko rečemo, da se čuti napredek naših zborov v zadnjem letu in da lahko z gotovostjo upamo, da bo naša pesem prihodnje leto, na prihodnji reviji, ki bo prav tako posvečena slovenskemu kulturnemu prazniku, še bolj ubrana in tehnično dovršena. M.B.

POLEMIČNO:

Stabilizacija pa taka...

Nekako v kri nam je že prešlo, da hkrati ob vsakem pogovoru radi takoj vpletemo v naše razglabljanje tudi besedico stabilizacija ali ustalitev.

Zelo radi jo vpletamo v naše pogovore, zlasti v pogovore o tem, kako naj se stabilizacijsko obnašajo – drugi.. Torej o njej (namreč o stabilizaciji) radi obilo – govorimo. Pa v praksi?

Dogaja se celo, da ponekod varčujemo, varčni smo pri malenkostih, medtem ko nam za velike prihranke skorajda ni mar. V nekaterih sredinah denimo pišejo osnutke rokopisov v želji varčevati na že uporabljen papir, spet drugje so ukinili nakupe radirk, svinčnikov in kulijev itd.

Kaj pa velike stvari? Pojdite v naše pisarne, v naše tovarne...

Prostori so pregreti, zrak vroč, da marsikje od vročine migota pred očmi: Praviloma se dogaja, da je za svež zrak potrebno odpiranje oken, vrat in to tako v pisarnah, kot v delavnicah, tovarniških prostorih. Tisoči milijoni kalorij gredo skozi odprta okna in vrata v – „nepovrat“.

Drugi primer: Včeraj je bil čisto navaden delovni dan, torek 26. februarja. Zdanilo se je že malo čez pol sedmo uro zjutraj. Rodil se je jasen, še celo nekoliko sončen dan je bil. Luči javne razsvetljave po „vesoljnih“ Domžalah pa so veselo gorele kljub zgledni naravni razsvetljavi naprej; skoraj osem je bilo ura, ko jih je neka roka (ali pa je bil avtomat tisti) upihnila. Glede na število svetilk – je šlo spet na stotine kolovratnih ur in s tem tudi nemalo denarja v „nepovrat“.

In to našega skupnega denarja, denarja, ki ga mora s svojega računa za javno razsvetljavo plačati Samoupravna komunalna interesna skupnost ali če hočete – kar mi vsi.

To sta le dva primera nestabilizacijskega ravnanja, vi, občani pa veste še za mnogo takih spodrsljajev, ko zaradi naše malomarnosti vsakodnevno odhajajo v „nepovrat“ tisoči dinarjev.

Napišite nam (podpisan) prispevek o teh in takih primerih! Morda se pa le zgodi, da bo (zaradi objave) vsaj ponekod neodgovornega razmetavanja družbenega denarja manj. Upamo namreč, da bo zaradi javne razsvetljave, ko luči gorijo do osme ure zjutraj, nekoga le zbolela glava ter da jih bodo upihali tedaj, ko je treba.

Uredništvo

iz naših krajevnih skupnosti

Živahna razširjena seja v Mengšu

Proti koncu januarja je KK SZDL Mengeš imela razširjeno seja IO. Že dnevni red je napovedal zanimive točke, da pa je v KS resnično marsikaj novega, zanimivega in vrednega obdelave, je pokazala tudi seja sama.

Najprej je predsednik KK SZDL Mengeš Slavko Pišek na kratko orisal poslabšanje mednarodnih odnosov in s tem v zvezi naloge najširše fronte delovnega ljudstva – SZDL ter drugih DPO.

Ob tem se je razvila živahna diskusija, katere končni sklep je bil, da smo postopali ob poslabšanju mednarodnih odnosov in ob poslabšanju zdravja tovariša Tita dovolj zavestno in pametno, marsikatera pripomba pa je letela na informiranje, na javna sredstva obveščanja, saj se je izkazalo, da so zunanji viri „vedeli več“ kot naši, kar je vodilo do dezinformacij, saj so bile nekatere informacije zlonamerne in neprethtane. To, kar je IO KK SZDL Mengeš ugotovil 24. januarja, so 6.2. na TV potrdili tudi najvišji predstavniki našega družbenega političnega življenja, med drugimi tudi predsednik RK SZDL, Mitja Ribičič.

Na seji pa so se pogovarjali tudi o nekaterih negativnih elementih, ki so se pojavili ob tem. V trgovinah je zmanjkalo nekaterih artiklov, trgovci pa so – namesto da bi nepotrebno paniko umirili z dodatno preskrbo – še podpihovali, češ, vzemite tudi to, kmalu bo pošlo. Vsem pa je jasno, da več, kot lahko nekdo porabi, ne more potrošiti.

S seje so poslali tudi pozdravno pismo tov. Titu, z najpristržnejšimi željami za čimprejšnjo ozdravitev. Pismo je že doma skrbno pripravila Anica Zidarič.

Glede stabilizacijskih prizadevanj so navzoči poudarili, da so se v naši KS v glavnem že doslej ravnali zelo varčno, verjetno pa bo potrebno nekatere stvari še skrbeti, oziroma bodo prišle nekoliko pozneje na vrsto. Program stabilizacije mora narediti tako združeno delo kot različna društva in DPO: Ob tem so nekateri menili, da so nekatera praznovanja zastavljena preširoko, predvsem pa brez potrebe z raznimi zakuskami.

V Loki, Topolah, na Blejčevi 9 in Kolodvorski 27 so ustanovljeni vaški odbori, ki pa še niso tako zaživel, kot bi bilo potrebno. V naslednjih dneh je potrebno sklicati sestanke, več iniciative pa pričakuje KK tudi od samih vaških odborov. Pri tem so se pohvalno izrazili v Loki, kjer so začeli aktivno delovati mladinci, Gasilsko društvo, Zveza borcev in tudi vaški

odbor. Glede na pobude tovariša Tita bodo tudi v SZDL uvedli kolektivno vodstvo in s tem dosegli tudi kolektivno odgovornost.

Potrošniški svet je bil v Mengšu sklican v preteklem obdobju trikrat, vendar ni bil nikdar sklepčen, pa tudi deluje zelo slabo, kar so dokaz tudi novoletni panični nakupi. Predlagali so, da se ponovno imenuje člane Potrošniškega sveta, biti pa bi moral sestavljen tudi iz trgovcev, ne samo potrošnikov, da bi lahko nastale težave tudi reševali.

Odslej bo točno določeno, kdo bo priredil proslavo ob določenem prazniku, saj bodo določeni nosilci praznovanj. Dan borca n.pr. Zveza borcev, 1. maj združeno delo in sindikat itd. Mengeški gasilci bodo letos praznovali 90–letnico obstoja, Avto–moto društvo pa 30–letnico. Navzoči so predlagali, da bi njihova praznovanja sovpadala v praznovanje krajevnega praznika Mengeš, ki bo potekalo – tako kot lani – ves mesec. Krajevemu prazniku bi bilo potrebno dati poseben pečat tudi z različnimi delovnimi zmagami. Roki bi tako zavezovali tudi izvajalce del n.pr. cestnih odsekov itd.

Skupščina KS bo imenovala na osnovi predlogov DPO Odbor za pogrebne svečanosti, tako da bi bili vsi krajanji počaščeni in dostojno pokopani ter da se ne bodo več ob tem pripetili neprimerni dogodki kot pred nedavnim.

Ivan Sivec

NA KRATKO

OO ZSMS Mengeš je pred kratkim sprejela stalne naloge svojega dela in okvirni program za letošnje leto. Mladinci so sklenili, da se bodo še tesneje povezovali z DPO, poskrbeli bodo za izobraževanje, informiranje, sodelovali bodo v raznih tekmovanjih itd. Konkretno naloge za februar pa so: ustanovitev krajevnega sveta, izid 4. številke „Mengšan“ s poudarkom na krajevni problematiki, kulturni recital in organizacija debate na temo: Kako razvijati mladinsko prostovoljno delo.

* * *

KS Mengeš je vnovič poslala PTT–ju dopis, da bi se sestali na skupnem sestanku in se pogovorili o nadaljevanju priključevanja telefonov po Mengšu ter da bi PTT končno pojasnila, zakaj zahtevajo dodatna sredstva za napeljavo telefona za Loko in Topole, saj je telefonska centrala s 600 priključki mišljena za celotno KS in ne samo za naselje Mengeš, kot se hoče izgovarjati PTT. Doslej so priključili komaj 280 telefonov.

* * *

PGD Mengeš se je na občnem zboru dogovorilo, kako bo praznovalo 90–letnico uspešnega dela. Kot glavni cilj so si zastavili čimprejšnjo pridobitev novih, večjih prostorov, ki jih bodo imeli v Domu družbene samozaščite. Z doseženimi rezultati glede aktivnosti so bili zadovoljni, vsekakor pa jim manjkajo novi prostori, saj je v takšnih razmerah težko delati.

* * *

Zveza kulturnih organizacij Domžale je priredila v počastitev slovenskega kulturnega praznika Revijo pevskih zborov občine Domžale. Revija je bila razdeljena na dva dela. V Domžalah so nastopili Dekliški zbor Moravče, Moški pevski zbor Janko Kersnik, Dekliški zbor Josip Broz–Tito, Moški pevski zbor Tine Kos, Stobljanski oktet, Oktet bratov Pirnat in Mešani pevski zbor Domžale, v Mengšu pa so nastopili Mešani pevski zbor KD Jožef Virk, Tosa–ma oktet, Moški pevski zbor Rudolf Božič, Dekliški pevski zbor ZKO Domžale, Moški pevski zbor Društva upokojujencev Janez Cerar Domžale ter Mešani pevski zbor DKD Svoboda Mengeš.

Revija je bila v obeh krajih toplo sprejeta.

Ivan Sivec

POLEMIČNO:

CELO VRSTO STVARI POTREBUJEMO!

Ob prebiranju Občinskega poročevalca v katerem so zelo zanimivi in dobro pripravljene članki, ne zasledim problematike KS Trzin. Sprašujem se, če je še katerikoli kraj v občini Domžale tako množično naseljen v zadnjih nekaj letih s tako slabo razvitostjo družbenih objektov.

Če pogledamo v trgovino je tako majhna, da res ne morejo nabaviti in postreči z vsemi gospodinjstskimi potrebščinami. Pa pravijo, da je premajhen promet. Povejte mi, če si v službi v Ljubljani ali Domžalah, če že moraš po meso in nekatere ostale potrebne stvari (ki jih v Trzinu ni) kupiti tam, zakaj ne bi kupil še ostalega in prinesel vse skupaj domov, saj v trgovino v Trzin iz novega naselja niti ni tako blizu. Če pa bi bila v Trzinu lepa velika samopostrežna trgovina pa bi bila še kako obiskana.

Še večji problem je vrtec in osnovna šola. Zamislite si razvažanje otrok ob parnih in neparnih dnevih v razne kraje Ljubljane ali Domžal. Samo primer: ker ni varstva v Trzinu naložiš otroka v avto ali ga daš na avtobus in ga po dolgih mukah dostaviš v VVZ Vič ali Šentjakob, kjer si že imel prej varstvo za svojega otroka.

Pereč problem je tudi avtobusna postaja v Trzinu. Mislim, da bi se dalo urediti še eno avtobusno postajo pri novem naselju, ali pa organizirati mestni potniški promet.

Moje mnenje je, da se bi s sredstvi, katere smo ob nakupu stanovanjskih hiš prispevali krajanji, dalo tudi nekaj narediti. Skrb občine ter gradbenih podjetij, ki stanovanja oz. hiše prodajajo je bila le s čim manjšimi stroški natrpati celo stanovanjsko enoto, za ostalo pa se brigajte sami.

Upam, da moje pismo ne bo romalo v koš, saj nas je mnogo takih, ki bi nam vaša informacija in mogoče še kakšna obljuba zelo prav prišla.

V imenu krajanov novega naselja v Trzinu

Četudi prispevek ni podpisan, ga objavljamo, ker menimo, da o vprašanih komunalnega urejanja novega TRZINA velja zapisati nekaj besed.

Ne moremo se v vsem strinjati z ugotovitvami neznanega pisca. Prispevek objavljamo zato, ker bi bilo prav (vsaka medalja ima dve plati), da slišimo tudi o velikih prizadevanjih trzinske krajevnega skupnosti komunalno opremiti tudi novo naselje v TRZINU.

In sicer tisto naselje, kjer se občani – razen nekaj častnih izjem – v delo krajevnega skupnosti ne vključujejo – od nje pa nenehoma nekaj zahtevajo...

Tudi odgovor krajevnega skupnosti na gornje pismo – če ga bomo dobili – bomo objavili.

Uredništvo

Dober dan Domžalski občan

URMAŽ MIHA, BARČNIKOV ATA Z LOKE

Obisk pri skoraj 96-letnemu Ločanu nas je ob koncu spomnil na tisto anekdoto, ko je tridesetletni novinar rekel stoletniku: „No, upajmo, da se bomo še videli!“ „Zakaj pa ne?!“ je odvrnil stoletnik, „saj še niste videti tako slabi.“ Tudi Barčnikov ata mi je ob koncu obiska stisnil roko in zaželel še veliko zdravja, čeprav sem hotel njemu voščiti prav tega na pretek.

Sicer pa je še korenina, čeprav leže že v 96. leto, z velikim življenjskim optimizmom pa hoče dočakati tudi stoto obletnico in še kakšno leto čez. „Seveda jo bom dočkal,“ pravi sam, „samo če bom le toliko zdrav kot zdaj. Zakaj pa je ne bil!“

Še zdaj vzame v roke harmoniko in katero raztegne, čeprav prsti nočejo več tako ubogati kot včasih. Nekdaj so ga poznali daleč naokrog, po vsem mengeškem koncu in še veliko dlje, skoraj po celi Gorenjski. Igral je na ohceti, igral po gostilnah, igral, ko so šli delat „ofreh“, kadarkoli in kjerkoli. Tudi sam je bil kot harmonika: poln veselja, smeha, dobre volje. Pravijo, da ga niso videli nikoli žalostnega, pa če je še tako trda predla.

16 LET PREJŠNJEGA STOLETJA

Rodil se je leta 1884. Ob prelomu stoletja je bil že zdavnaj samostojen. Takrat ni bilo zaslužka, pa je moral že s sedmimi leti iti služiti. Pasel je krave. „O, saj je bilo lepo,“ prikim in se nasmeje, češ, nič ni bilo hudega. V družini je bilo pet fantov, pa zato ni nič čudnega, če so si morali zgodaj poiskati svojo malico kruha.

Marsikaj je še pozneje poizkusil v življenju. Tri leta je delal pri zidarjih, pri Jeleni v Malem Mengšu, potem je bil nekaj časa pri Rešu, kjer so delali škatle, pa 15 let v Ljubljani v jami, kjer je sejal pesek, nazadnje tudi v Induplati in v Filcu.

Njegovo življenje je bilo sestavljeno iz trdega dela. Z ženo sta imela šest otrok. Vse je moral spraviti h kruhu. Vsakemu otroku je pomagal s svojimi močmi.

„Včasih ni bilo denarja,“ doda, „če pa si ga dobil, si ga moral težko prislužiti.“

„O, pa je bilo po svoje lušno tudi v tistih lesenih bajtah, ki so stale takrat v Loki,“ se mu zasvetijo oči. „Posebno na ohceti je bilo nekaj posebnega.“ Močno je raztegnil meh, pa so pozabili na bedo in trdo delo. Spomni se običajev, ko jih nazaj grede s poroke niso spustili v hišo. V vrata so metali lončene lonce in se pregovarjali, dokler niso odprli. „Ti pa si tako grd, da še para ne bi dobil, če bi šel k procesiji,“ je bila ena od stalnih pripomb. Ko je bila ohcet, je bila na nogah vsa vas; hodili pa so peš.

Posebno prijetno je bilo v zimskih dneh in v večerih, ko so pletli slamate kite. Tudi Barčnikov ata jih je spletel ničkoliko. Marsikaj pametnega in tudi šaljivega so se pomenili ob takšnih družabnih srečanjih. N. pr. kako so delali cerkev v Topolah. Vse bi še šlo, če jim ne bi petelin zbrskal peska, mačka pa jim je

pojedla apno, misleč, da je smetana. Pa spet ni bilo nič.

HARMONIKA IN ŠKARJE

Ko je odložil harmoniko, je prijel za škarje. Hodili so k njemu na dom, on pa jih je strigel.

„O, pa koliko partizanov sem ostrigel,“ pove s ponosom. Hčerka in žena sta pazili, on pa jih je strigel. Včasih je šlo tako na tesno, da se je komaj izšlo. Beli so mu že obljubili, da mu bodo sneli glavo, če bo še podpiral partizane.

Eden izmed partizanov mu je vseskozi govoril: „Ata Barčnik, tega vam ne bomo nikdar pozabili. Po vojni boste dobili vse poplačano.“

Ko so se po osvoboditvi srečali v Mengšu, ga je prav ta komaj še poznal. „To pa ni lepo,“ doda Miha Urmaž, navajen, da se mora vsaka dobrota poplačati. Izhaja pač iz sebe: Vedno je imel rad ljudi in veliko se jim je razdajal. Imel je vanje neomajno zaupanje, pa je zato šilce grenčice toliko bolj grenko, če nekdo ne pokaže hvaležnosti. Gre seveda samo za moralno plat zadeve.

Že med drugo vojno je bil tako rekoč star. Prvo je okusil le tri mesece, ker je bil potem poslan domov zaradi noge. Med drugo svetovno vojno pa se je bližal že šestdesetim, zato mu je dr. Zajc svetoval: „Miha, kaj pa čakaš, dovolj si že star, da se upokojiš!“

Pa je bil še precej let po vojni vratar.

„Še danes kakšnega ostrigem,“ pove. „Samo mašinka mi malo nagaja. Ni tako ostra, kot bi morala biti.“

POLENTA, POLENTA

„Prav lepo mi je,“ pove, „ničesar mi ne manjka. O, danes je dobro na svetu. Mladi zaslužijo, kolikor hočejo.“ Človek se nehoti spomni, da tega ne znamo ceniti. Okusili smo premalo slabega, da bi znali razumeti.

Barčnikov ata leže zvečer zgodaj spat. Ob petih, potem pa po čaka v postelji osmo jutranjo uro. Kaj so bolečine v trebuhu ali v glavi, ne ve. Edino slepič ga je pred dvemi leti izdal. Šel je na operacijo, pri 94-ih, in operacijo uspešno prestal. Zdaj je spet vse v redu in brezskrbno lahko čaka stoletnico.

„A kaj smo jedli včasih?“ me pogleda, potem pa se mu oči zablistijo. V njih se skriva odgovor, ki ga ima — kot se spodobi za godca — šaljivo obarvanega. „Ja, največ sok in kašo, pa polento. V življenju sem

pojedel toliko polente, da bi mi, če bi si prerezal nogo, ne tekla kri, ampak polenta.“ Polento ima še danes izredno rad. In čaj mora biti vedno pri roki. Zjutraj in zvečer.

Otroci ga redno obiskujejo. Lepo se razume z njimi in všeč mu je, da ga imajo radi. Za vsako stvar, ki jo mu dajo, je izredno hvaležen.

Tudi snaha pove, da je izredno potrpežljiv in miren. Ne jadikuje in ne tarna. Tako prijetnemu starčku ni nič hudega streči.

Vsako leto ga obiščejo tudi predstavniki DPO in KS Mengša. Letos so mu prinesli tudi Pomnike NOB. Vse je prebral. Tudi sicer veliko bere, od časopisov do knjig. Le sliši nekoliko slabše. Bere pa še brez očal!

ŽIVLJENJSKI RECEPT

„Z dobro voljo se daleč pridel!“ je nekako njegov življenjski moto. Veliko je delal, pa je še vedno videti krepak možakar. Sicer pa priporoča zmernost v prehrani. „Včasih niso imeli dati kaj v usta, pa so bili bolj zdravi, kot so nekateri danes.“

Tudi kave ni nikdar pil. Le čaj, tega pa veliko, veliko. Tudi vina, čeprav je bil godec, ni veliko popil, raje si je privoščil šilce kačje siline. Takšne domače, najbolj zdrave.

„Za svoj denar sem bolj malo pil; pil sem, kar so mi drugi dali!“ se nasmeje prebrisano. Denar je moral pač nesti domov, ženi.

Nekateri boste poskočili tudi ob tem podatku, a kar je res, je res: Barčnikov ata je vseskozi kadil! Še danes kadi. Cigareto prereže na tri dele, potem pa vsakič potegne nekaj „dimov“. Škatlo porabi v dveh dneh. „O, cigarete mi pa nucajo“, reče. Ne kašlja pa prav nič, še ne ve, kaj je kašelj.

Sami zdaj lahko razmislimo, kaj je tisto, kar je življenjski recept: Morda delo? Barčnikov ata je veliko pregaral, po delu pa je še igral in strigel. Mogoče zaradi pozne ženitve? Oženil se je pri 35-letih. Otroci? Šest jih je imel na grbi.

Morda tiči odgovor v ženi, ki mu je prepričevala, da ni preveč zahajal v krčmo?

Kdo ve? Vsekakor pa bi šel k njemu lahko marsikdo v šolo, da bi si pridobil več življenjskega elana in vsakega pogleda na svet.

Pogovarjal se je Ivan Sivac
Slikal Janko Skok

IX.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep št. 38-11/78 skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti občine Domžale (Uradni vestnik 9/78) z dne 14.6.1978.

X.

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale,

Številka: 38-14/79
Datum: 12.11.1979

PRESEDNIK
Skupščine Samoupravne komunalne
interesne skupnosti Domžale
Jože POGAČNIK, l. r.

S K L E P

o ceni za uporabo kanalizacije na omrežju, ki ga upravlja Komunalno podjetje Domžale in Hidrometal Mengeš

I.

Komunalnemu podjetju Domžale in Hidrometal Mengeš se določi cena za uporabo kanalizacije, ki znaša 2,05 din/m3 potrošene vode.

II.

Komunalno podjetje Domžale in Hidrometal Mengeš obračunavata za uporabo kanalizacije po ceni iz I. točke tega sklepa od prvega naslednjega odčitka oz. pavšalnega obračuna od dneva uveljavitve tega sklepa.

III.

S ceno iz točke I. tega sklepa morata Komunalno podjetje Domžale in Hidrometal Mengeš zagotoviti sredstva za izvajanje sprejetega programa enostavne reprodukcije za leto 1980.

IV.

Komunalno podjetje Domžale in Hidrometal Mengeš morata sredstva amortizacije namensko

uporabljati predvsem za zamenjavo in obnovo dotrajanih komunalnih objektov in naprav v skladu s programom enostavne reprodukcije za leto 1980.

V.

Komunalno podjetje Domžale in Hidrometal Mengeš morata sredstva za investicijsko vzdrževanje osnovnih sredstev, priznana v ceni namensko uporabljati izključno za namene predvidene s programom investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev za leto 1980.

VI.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep št. 38-10/78 skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti občine Domžale z dne 14.6.1978 (Uradni vestnik 9/78).

VII.

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 38-15/79
Datum: 12.11.1979

PRESEDNIK
Skupščine Samoupravne komunalne
interesne skupnosti Domžale
Jože POGAČNIK, l. r.

Na podlagi 13. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Samoupravne komunalne interesne skupnosti za območje občine Domžale, 14. člena statuta Samoupravne komunalne interesne skupnosti ter s soglasjem izvršnega sveta občinske skupščine je skupščina Samoupravne komunalne interesne skupnosti na osnovi sklepa 8. seje obeh zborov skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti z dne 1.2.1980 sprejela

Pionirski reprezentanti v Univerzalu

Pred dnevi je to domžalsko delovno organizacijo obiskala celotna jugoslovanska reprezentanca v smučanju. Nad to najmlajšo jugoslovansko selekcijo, ki se prav tako kot mladinska ponša tudi že z nekaterimi dosežki evropske vrednosti, je v okviru jugoslovanskega SKI POOLA prevzela skrb nad njihovo opremo (kupi smučarsko konfekcijo) znana domžalska tovarna UNIVERZALE.

Ta tovarna je skrb za reprezentanco prevzela že tedaj, ko tega ni hotela nobena druga delovna organizacija.

Ob tej priložnosti, ko so si mladi smučarski nadbudneži ogledovali proizvodnjo UNIVERZALA, smo se o dejavnosti, ki se ji reče otroška smučarska konfekcija, pogovarjali z direktorjem UNIVERZALA tovarišem Matijo Svoliškom.

„V našem proizvodnem programu smučarske konfekcije je kar dve tretjini izdelkov namenjeno otrokom. V tovarni menimo, da je prav, če na nek način podpiramo smučarski šport, saj se nam navsezadnje tudi (gledamo s konfekcijske strani) vrača. Oprema, ki jo letno namenimo jugoslovanski pionirski smučarski reprezentanci, nas velja 400.000 – 500.000 dinarjev.

Ob tem, ko je to naš prispevek smučarskemu športu, pa želimo poleg tega dobiti tudi povratno informacijo smučarjev – reprezentantov o naših izdelkih: informacijo o ustreznosti materialov, njihovi kakovosti, primernosti in funkcionalnosti krojev itd.

Te informacije so za nas pomembne zato, ker lahko proizvodnji program prilagajamo potrebam kupca: kar bodo izbrali pionirji – reprezentanti, bodo z gotovostjo radi nosili tudi drugi otroci, saj se večina želi z njimi identificirati po smučarskih oblačilih, če se že po tekmovalnih oz. športnih dosežkih ne more.

V Univerzalu izdelajo v eni sezoni 120.000 smučarskih oblačil. Čeprav je konkurenca velika, s plasmajem teh oblačil nimamo težav. Nekaj velja tradicija, saj smo se pred dvanajstimi leti v Univerzalu s smučarsko konfekcijo prvič pojavili na trgu. V letih se je smučarska konfekcija spremenila, vendar v tovarni skušajo slediti modnim zahtevam na tem področju. Poslovno so tesno povezani z nekaterimi tujimi tovarnami smučarske konfekcije, npr. HEAD, ANBA itd. Sodelovanje temelji na tem, da za te tovarne izdelujemo smučarsko konfekcijo iz njihovih materialov. Korist je obojestranska, saj so ti izdelki zelo iskano blago in ga celo primanjkuje.

Tudi za naprej si v Univerzalu obetajo vsaj enake uspehe. Razvijati namerjajo tudi konfekcijo za odrasle, ob tem pa seveda ne zanemariti otroške. To je še tembolj mikavna naloga, saj se domala vsi mladi oz. šolajoča mladina danes ogreva za športno oblačilo in ga nosi tako v športu pa tudi vsakdanjem življenju.

Lastnosti takega oblačila, ki je trpežno in funkcionalno pa zagotavljajo dobre obete UNIVERZALU tudi za naprej.

Matjaž Brojan

Pionirji – mladi tekmovalci v delovni organizaciji Univerzale

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA STABILIZACIJO

Predsedstvo Občinske konference SZDL Domžale je dne 7. 2. 1980 posebno pozornost posvetilo uresničevanju stabilizacijske politike v občini.

Poudarilo je, da je mogoče uveljaviti naloge stabilizacijske politike le po poti doslednega razvoja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in z okrepitevijo samoupravnega položaja delavca v združenem delu. Položaj delavca se mora okrepiti, saj je temeljni nosilec boja za stabilizacijo in varčevanje.

SZDL občine Domžale bo krepila svojo usklajevalno vlogo med vsemi frontnimi deli. Predsedstvo je imenovalo frontni koordinacijski odbor za stabilizacijo v naslednji sestavi: Držanič Viljem, predsednik, Lončar Štefan, Starin Marjan, Grabnar Janez, Bajec Slavko, Habič Božidar, Peternel Edvard, Breznik Majda.

Koordinacijskemu odboru za stabilizacijo je predsedstvo OK SZDL opredelilo tudi naloge, o katerih bomo pisali v našem glasilu drugič. Ena izmed pomembnih nalog koordinacijskega odbora za stabilizacijo pa je po sklepu predsedstva OK SZDL tudi ta, da pomaga TOZD in drugim OZD v vseh stabilizacijskih prizadevanjih. Torej je treba v bližnji prihodnosti pričakovati obiske članov koordinacijskega odbora na terenu.

Iz OK SZDL Domžale

SMETI SO V VSAKEM GOSPODINJSTVU!

Ugotavljamo, da z nudenjem naših storitev odvoza smeti niste zadovoljni ali da celo to storitev v celoti odklanjate. Ker pri tem nastajajo težave pri nas, predvsem pa nezadovoljstvo Vas samih bi nam seveda bilo ljubše, da bi zgladili neljubi nesporazum, zato vam priporočamo, da si ta dopis natančno preberete. Morda vam bo potem bolj razumljivo, da imamo s sedanjim načinom poslovanja z vami težave mi in VI.

Leta 1974 je v Ur. vestniku SOB Domžale izšel Odlok O OBVEZNEM ODLAGANJU IN ODVAŽANJU smeti iz naslednjih krajev in naselij: Celotno področje Domžal, Vir, Količevo, Podrečje, Mengeš, Jarše, Rodica, Groblje, Zg. in Sp. Jarše, Preseerje, Roje, Radomlje – celotno področje, Lukovica, Homec, Nožice, Moravče, Trzin in Dob. Po tem odloku so bili dolžni imeti smetnjake vsi prebivalci teh naselij, dolžni so bili plačevati smetarino vsi RAZEN OBČANOV, KI SE UKVARJAJO S POKLICEM POLJEDELEC – ŽIVINOREJEC – KMET.

Skupščina občine Domžale je z odlokom pooblastila našo delovno organizacijo, da opravlja dejavnost odvoza smeti. Torej se po istem odloku ravnamo mi kot izvajalci in vi kot uporabnik te usluge.

Februarja 1979 je SOB Domžale izdala za področje odvoza smeti že drug odlok, in sicer O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH. Po tem odloku se dodatno vključijo v redni odvoz še naslednja naselja:

Prevoje, Šentvid, Vrba, Krtina, Brezje, Škocjan, Dragomelj, Pšata, Ihan, Prelog, Goričica, Mala Loka, Bišče, Rova, Krašnja.

Od dneva uveljavitve tega odloka, so zavezanci za plačilo smetarine vsi TOREJ TUDI KMETJE.

Na ta dva odloka se počasi navajamo vsi. Pri odvozu smeti ima nemalo težav tudi naša delovna organizacija. Težko nam je dobiti delavce, ki bi bili pri izredno težkem in umazanem predvsem pa NEZDRAVEM delu še prijazni izvajalci teh storitev.

Da pa je delo smetarjev še bolj neprijetno, pa tisti občani, ki imajo smetnjake, te napolnijo, ko jim zmanjka prostora, pa na vrh smetnjakov in po tleh naložijo še nepregledne množice vrečk ali kartonov, kar še stopnjuje slabo voljo občanov, ko se te smeti stresejo po tleh ali pa jih smetarji ne zmečejo v vozilo, ker so plačani po normativih, ki veljajo samo za tipske smetnjake.

Povedati vam moramo še vaše pravice glede zaračunavanja smetarine.

Z dnem, ko je v vašem kraju ORGANIZIRAN REDEN odvoz smeti, ste vi zavezanec za plačilo, ker imamo mi tudi že ta dan stroške, saj pošljemo mimo vaše hiše specialno smetarsko vozilo, dva delavca smetarja in voznika. Ta skupina je prišla k vam zato, da vam odpelje smeti in zato, ker je po odloku dolžna priti k vam.

Pri tem pa je za naše poslovanje manj pomembno ali vi imate smeti in smetnjak, ali te smeti odstranjujete kako drugače. Inšpekcijske službe SOB Domžale so zadolžene, da na terenu ugotavljajo, kdo se ravna po odloku in ne mi.

Razumeti morate, da nam s svojim demonstrativnim odklanjanjem naše storitve vso stvar samo otežujete, s prihodi na našo upravo, kjer vztrajno zatrljete, da vi NIMATE smeti, pa obremenjujete naše delavce, da se po ves delovni čas ukvarjajo samo s tem, da vam tolmačijo odlok.

Sčasoma bomo morali vsi upoštevati, da smo vsak dan bolj razvita družba, pri tem bomo svojo družbeno zrelost dokazali s tem, da bomo poskušali razumeti in jih tudi spoštovati. Samoupravljanje v primeru odvoza smeti in plačevanja smetarine ne smete razumeti kot vašo pravico in našo obveznost, da se z vsakim od občanov občine Domžale pogovarjamo, kako si občan posameznik predstavlja odvoz smeti, ko je to vendar za vse že opisano v odloku.

In na koncu še sodna praksa.

Vse občane, ki odklanjajo plačilo smetarine, bomo z zadnjim opominom terjali plačilo zapadlih računov. Če v roku ne boste poravnali svoje obveznosti, bomo svoje pravice prisiljeni terjati preko sodišča.

VRHOVNO SODIŠČE JE V PRIMERU SPORNE SMETARINE RAZSODILO, DA JE IZVAJALEC UPRAVIČEN ZARAČUNATI SMETARINO OBČANU TAKRAT, KO JE V OBČANOVEM KRAJU ORGANIZIRAN REDEN ODVOZ.

S tem prispevkom smo vas prijazno poskušali seznaniti s kratko vsebino odlokov, ki urejajo odvoz smeti in obvezno odlaganje odpadkov. Napisali smo ga, da bi olajšali delo nam, predvsem pa, da bi zadovoljili vas.

KOMUNALNO PODJETJE
DOMŽALE

V duhu stabilizacije...

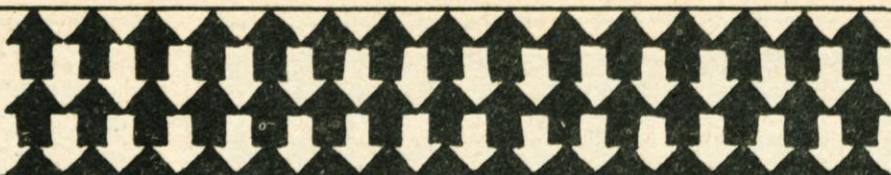
V „TELEKSU“ so že mnogo pisali o socialistični morali. Mnogo so tudi filozofirali, tako da marsikdo ni razumel. Rada bi o tem preprosto povedala nekaj svojih misli. Ko sem v zgodovini brala o obdobjih razvoja človeške družbe, sem spoznala, da je imela vsaka družba svojo moralo. Tako je bila tudi v kapitalistični družbi posebna morala: dvojna. Za bogataše posebna, za reveže posebna. Sama sem to doživela v stari Jugoslaviji, v letih brezposelnosti. Mnenja sem, da je naša socialistična morala nekaj specifičnega, kakor je bila pri nas specifična borba za svobodo in revolucija za socialistično preobrazbo krivične družbe. Lastnosti, ki so odlikovale naše borbe v borbi za svobodo in revolucijo, so nam tudi danes vzor. Te lastnosti so: tovarištvo, skromnost, odpovedovanje, požrtvovalnost, disciplina, resnicoljubnost, pravicoljubnost,

delavnost... Pa ne samo za denar! Te lepe lastnosti naj bi bile last vsakega našega delovnega človeka. Na žalost pa te lastnosti danes v naši potrošniški mrzlici bledijo. V lovu za denar in bogastvo marsikdo vidi le svoje koristi, pozablja pa na koristi naše samoupravne in socialistične družbe. To v razmišljanje ob letu stabilizacije našega slabega in zadolženega gospodarstva!

Za uresničevanje idealov naj bi se boril vsakdo izmed nas. Naša družba še posebno v teh težkih in napetih časih potrebuje res delovne, poštene, nesebične ljudi, ki so pripravljeni delati tudi zastoj.

Predlagam, da bi uvedli udarniške ure za stabilizacijo, kakor so bile uvedene po vojni za obnovo naše porušene domovine.

Tudi glede uvoza v razmišljanje! Slišala sem po televiziji, da uvažamo tudi tisto, kar je v naših smetnjakih. Danica Zidarič

KAKO SEM POPRAVLJALA ZOBE . .

Zgodilo se mi je to—le, ko sem bila v eni od zobnih ambulant (seveda v naši občini) naročena na pregled. Ne rečem in ne poudarjam, da je to le naša občina. To se dogaja povsod.

No torej! Naročena sem bila ob 16. uri. Prišla pa sem že nekaj minut prej. Tudi nimam namena poudarjati, da sem točna, da točna moram biti (vedno, ne le pri privatnih stvareh) in da točnost cenim tudi pri drugih ljudeh. Ambulanta je bila prazna. Na vratih listek: „Brez poziva ne vstopaj!“ za vrati pa tišina. „Torej bom kmalu na vrsti!“ sem si mislila tudi še potem, ko je ura kazala že 16.10. Toda takrat se je tišina za vrati spremenila v moško hahlanje, otroško čebljanje in seveda tisti znani zzz — „sveder“. Čez nekaj časa so se vrata odprla in prišel je možki z otrokom. Toda ni odšel. Odprl je vrata — neka druga vrata in izginil. Toda kmalu se je vrnil. On in otrok in ženska. Izza vrat pa sem spet zaslišala že znani smeh, govorjenje pomešano z občasnim zzzzz.

To se je ponavljalo tako, da sem občasno slišala vse glasove in ugotovila, da pač urejajo zobovje celotni družini. Ob 16.45 pa se vrata spet odpro in pokličejo mene. Ponudijo mi stol, okrog vratu mi zavežejo belo rutilo in nared sem! Toda žal samo jaz! Vsi drugi so izginili.

Ni zobozdravnice, ni sestre, ni družine, ki si je pred menoj kolektivno popravila zobovje.

O, pa so! Iz sosednjega prostora zadiši po sveže kuhani kavi, slišim žvenket skodelic in hahlanje, hihljanje. „Pa naj!“ si mislim. „Imajo pravico do pavze!“ in potlačim v sebi spomin na odgovor zavoda za šolstvo, ko smo lani s kolegicami zaprosile za odgovor ali nam povzra pripada ali ne — pa so odgovorili — ne, ker je narava vašega dela taka, da zahteva neprekinjeno delo!

Toda, ko je ura že 17.00 in še vedno sedim, brez da bi odprla usta, mi je že vsega dovolj.

Tudi otroku tiste družine, ki sedi skupaj z zobozdravnico in asistentko v sosednjem prostoru (in debatira o problematiki zobozdravniške prakse v Kamniku je že dovolj in slišim ga kako vpije: „Oči, gremo domov! Mami domov!“

O, ko bi se le mami in oči spravila

domov!“ si mislim, da bi potem prišla že jaz na vrsto.

Toda nikomur se še ne mudi.

Toda končno ob 17.10 uri se vsi skupaj prično pospravljati.

„No, sedaj res gremo! Hvala ti! Sedaj imamo vsi za nekaj časa mir s temi našimi zobmi!“ reče očka, sinku pa naroči: „Reci hvala za plombico!“

Odšli so.

Končno mi popravijo dva zoba in pol tretjega in ob 17.30 uri sem rešena. Rešili so me tudi 125 dinarjev. Pa kaj bi to!

Naročijo me za čez mesec dni in ko jih poprosim, da pripeljem naslednji s seboj tudi sina (predšolski) vsi pojasnijo, da je za otroke šolska zdravnica, ki pa predšolskih ne sprejema zaradi obilice dela.

„Saj vidite kako je! Več kot delat ne moremo!“ mi reče asistentka.

„O, vidim, pa še preveč vidim!“ si mislim, kajti kaj več ne smem, kajti maščevanje je sladko.

Poslovim se, zahvalim in ko sem med vrati že pozabljam na neprijetne dogodke, ki so se zvrstili pred mojimi očmi in ušesi od 15.55 — 17.30 ure. Za vsakega od njih skušam najti opravičilo.

Ko se v čakalnici oblačim, ta ni več prazna. Nabralo se je polno ljudi. In ko skuša vstopiti naslednji, ga asistentka prijazno zavrne: „Počakajte, zdaj imamo malico!“

Takrat pa mi zavre.

Ne rečem pa nič, ker sem pač navaden občan in mislim si: „Gorje navadnemu občanu!“

In ko pridem domov se pač moram nekomu izpovedati. In ta „uboga tarča“ je moj mož in verjetno sosedje v spodnjem in zgornjem nadstropju, kajti v meni vre in moj glas ni več na „sobni jakosti“.

Toda mož „obvlada položaj“ in mirno reče: „Nič se ne sekiraj, saj bo boljše, ko bodo uvedli privatno prakso!“

Jaz pa si mislim: „Koga naj bo sram piškavih zob? !“

R. M.

Rokovnjačev stolpec (ne!) — danes rokovnjačičin

Žal mi je, da se nisem že kdaj prej oglasila, a star pregovor pravi, da je „bolje enkrat kot nobenkrat“ in tu sem.

Že na začetku naj povem, da se naš rokovnjač Žonta obnaša precej nesamoupravno. Polna usta so ga raznih Nandetov, Bojcev in Tončkov itd. Kaj pa me ženske — rokovnjačice? Kje je pravica, ki je bila v naših „frontovskih“ časih tako opevana? Kje je egalite—enakost? Moram reči, da je v praksi vse to drugače! Še sreča, da nekaj pomenimo in ker se bliža 8. marec, bomo pomenile do njega nekaj več. V strokovnem jeziku bi se lahko izrazile takole: Cena nam raste!

Da ni vse tako, kot govori rokovnjač Žonta, naj navedem nekaj primerov: Prvič in zadnjič:

V Črnem grabnu smo se modernizirali. Nič več naj ne bi kurili kresov po bližnjih gričih in oznanjali, da se ni treba bati, da nas bo obiskal kakšen občinski funkcionar. Dobili smo telefone in je dovolj, da se z njimi povežemo, kajti muzikalični smo pa tudi toliko, da se vsaj po glasu poznamo.

Da smo dobili nove telefone, imamo največ zaslug prav me — rokovnjačice. Kdo pa je dobil nov telefon? To pa ni preprosto povedati niti kdo jih je dobil in niti kako so bili razdeljeni. Moram povedati, da se vedno ni upošteval osnovni kriterij. Dobro je znano, da se rokovnjači zadržujejo bolj ob glavni cesti in da smo me rokovnjačice tiste, ki skrbimo za informiranje in zveze in smo seveda na višjem nivoju — torej na hribih. In glej hudika: ravno nam so napeljali najmanj telefonov, čeprav jih najbolj potrebujemo, če hočemo speljati moderne načine obveščanja in informiranja. Posebno pomembno je, da bi se me na višjem nivoju morale povezati telefonsko tudi z vplivnimi kolegicami v dolini. To pa nam ob napeljavi novih telefonov ni bilo omogočeno. Vse smo poiskusile, tudi s triki, kot se temu reče. Najboljšo taktiko je izbrala kole-

gica iz Lukovice, ki se je poslužila prave ženske zvijače. Z jokom in solzami je omeščala kolegico, ki je z veliko žlico delila telefone. In uspela je in sedaj ima telefon. Ob njem pa se bo gotovo zjokala še enkrat, ko bo dobila račun.

Tudi tista „huda“ iz Krašnje je dobila telefon. Zanj pa sicer pravijo, da je njena specialnost odpiranje vrat po vsej dolini tja do Ljubljane. Vidite, tako je s to stvarjo. Ta si pridobi telefon z jokom, drugi z odpiranjem vrat, nekaterim pa taktika sploh ne pomaga in govorijo o nekakšnih kuvertah, kar pa ne verjamem, saj kuverte nimajo nobene zveze s telefoni.

Kultura na prvem mestu

Slišala sem tudi za res prav veliko širokosrčnost in kulturnost nekaterih kolegic. Da ne bom govorila prazne marnje, naj navedem konkreten primer: Pred več kot deset leti je neka kolegica podarila Kulturno—prosvetnemu društvu Janko Kersnik Lukovica krasno staro vazo. Ali ni bila kulturna, mislim na našo kolegico? Je, in tako tudi jaz trdim! Res je tudi, da je bila ta stara vaza tako velika, da v navadno rokovnjaško hišo sploh ni spadala, ker so pač hiše tako majhne. Ta velika vaza spada samo v velike hiše kot so gradovi ali pa tudi kulturni domovi. To je naša kolegica vedela, a ji ne moremo šteti v slabo. Staro vazo je pač podarila. Da bi kolegica zbrisala še ta najmanjši sum v dobronamernost in srčno kulturo, je pred dobrim mesecem vzela staro vazo iz Zadržnega doma, brez vednosti KUD Janko Kersnik in jo dala prenoviti, kot je sama rekla. No, ali vidite srčno kulturo! Od sile smo me rokovnjačice! Osebo sem skoraj prepričana, da bo prenovljena vaza za Lukovčane taka, kot so tista cesarjeva nova oblačila iz neke stare pravljice.

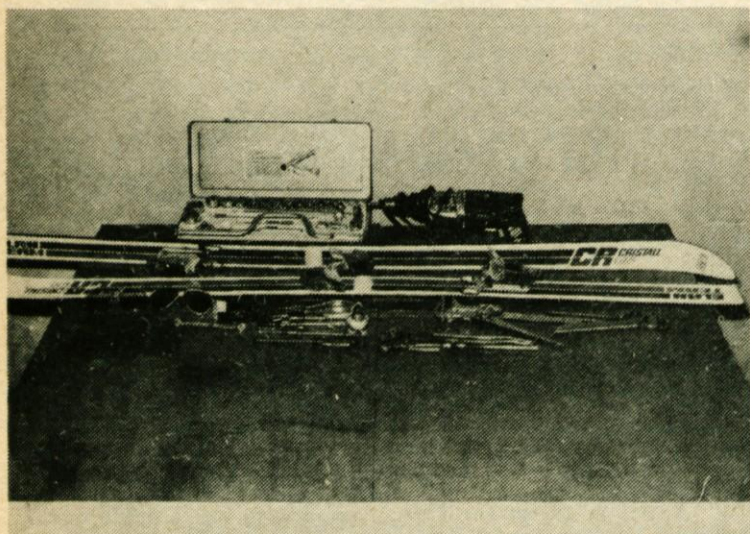
Treba je iti s korakom dalje!

Vaša rokovnjačica
POLONCA

MOGOČE NAM BO PO ENEM LETU USPELO

Krajevna skupnost Zlato polje leži na sorazmerno visoki nadmorski višini, kar ima za posledico, da se sneg obdrži dlje kot pa v dolini. Vse to je botrovalo ustanovitvi smučarskega društva. Ustanovni občni zbor je bil že pred letom, toda banalne okoliščine, izguba dokumentov na ustreznih organih, je pripeljala do tega, da še nismo uradno registrirani. Neuradno smo tako že v prejšnji sezoni organizirali vrsto tekmovanj. V letošnji sezoni bomo z delom dokazali, da smo vredni registracije in tako tudi finančne pomoči. Želimo, da se 50 članom pridružijo še ostali ljubitelji smučanja iz sosednjih krajevnih skupnosti.

Stane Oražem

Postaja milice Domžale obravnava skupino oseb zaradi utemeljenega suma, da so izvršili več kaznivih dejanj. Med predmeti, ki so jim bili zaseženi, so tudi predmeti, katerih izvor ni znan. Sumi se, da so ukradeni. Oškodovanci, ki pogrešajo predmete iz fotografije, se naj čimprej zgledajo na Postaji milice Domžale zaradi prepoznavne.

V Kamniku so januarja odpeljali iz mesta ves sneg, tako da ni bila ogrožena hoja pešcev in tudi sicer se je promet odvijal nemoteno. V Mengšu pa se nekaterim niti ni dalo skidati snega na pločnikih, kaj šele, da bi ga odstranili. Za prihodnjič obljublajo precejšnje kazni, saj je bil medtem že sprejet odlok o tem. Tokrat pa je tiste, ki niso hoteli prijeti za lopato, rešila odjuga in toplo sonce. Upajo, da bo prihodnjih boljše, pa ne samo zaradi strahu pred kaznijo!

* * *

V Mengšu so se novih telefonov zelo razveselili, najbolj pa še združeno delo, ki zdaj združeno kolne, ker ne more „priti iz Mengša“. Telefonski napredek je torej sam poskrbel, da so Mengšani postali med sabo še bolj povezani.

iz naših krajevnih skupnosti

Informacija o nadaljnji gradnji v novem delu Trzina:

V Trzinu bo gradnja še živahna!

Dne, 27.11.1979 je bila sprejeta z odlokom „Sprememba ZN Trzin–Mlake“ (Uradni vestnik občine Domžale, št. 15 z dne 22.12.1979), ki predvideva: 40 terasnih hiš, 12 vrstnih atrijskih hiš ob kompleksu novopredvidenega vrtca, 108 vrstnih atrijskih hiš ob melioracijskem odvodniku, gradnjo novega vrtca za 100 otrok, gradnjo avtobusnega postajališča, banko, novo trgovino, objekt servisne dejavnosti, zaklonišča, garaže, športno rekreacijsko cono ter drugo...

Sredi leta 1980 je predviden pričetek gradnje 40 terasnih hiš ter 60 vrstnih atrijskih hiš. Predviden zaključek gradnje do 4. faze teh objektov bo ob koncu prihodnjega leta.

Gradnja je družbeno usmerjena stanovanjska gradnja za trg. Predviden nosilec del je SGP GORICA iz Nove Gorice.

Informacijo objavljamo še preden se začne akcija, ki jo bo vodila samoupravna stanovanjska skupnost zato v našem občinskem glasilu, da bi dobili na ta način evidenco o potrebah, ki jih v stanovanjski gradnji občutimo.

Občani domžalske občine bodo tako lahko ne le zahvaljujoč tej informaciji prej zvedeli za nove stanovanjske zmogljivosti oziroma objekte ter tako lahko prej zagotovili – če bodo želeli in bodo za to imeli pogoje – bivanje v domači občini.

Terasne hiše v Trzinu

Terasne hiše predstavljajo poseben način zazidave, ki je pri nas malo poznana. To so hiše, ki se na posevnih terenih postavljajo v vrsti, vendar druga nad drugo.

Pobočje nad Trzinom ima izredno lepo lego, pogled odprto do Ljubljane in sončno južno orientacijo – same najboljše pogoje za postavitev stanovanjskih hiš. Neposredna sosesčina gozda še dopolnjuje ta prijeten bivalni ambient. Predel nad sedanjo zazidavo in gozdom omogoča postavitev 40 stanovanjskih enot s skupinskimi garažami pod vsakim od 10 nizov. Dostop do stanovanjskih enot je po nadkritih stopniščih med nizi.

Stanovanjska enota meri 108–120 m², garaža še posebej 17 m². Vsaka enota ima veliko južno teraso, ki nadomešča vrt ali atrij.

V terasni hiši so vsi običajni bivalni prostori deljeni v dnevni in nočni del: – dnevni del: vhod v garderobo, WC, kuhinjo, jedilni prostor, dnevni prostor,

– nočni del z garderobo in kopalnico ima še 2 ali 3 spalnice,

– shramba in kotlarnica za etažno kurjavo.

Konstruktivna zasnova hiš omogoča različno razporeditev prostorov in različno število spalnic.

Vsak objekt ima lastne vse komunalne priključke, ogrevanje z etažno plinsko centralno kurjavo.

Objekti bodo zgrajeni do zaključne IV. gradbene faze, da bo zagotovljen enoten izgled in urejena okolica.

Vrstne atrijske hiše Zazidalna rešitev

Hiše so za razliko od že zgrajenih objektov širše in zasnovane z notranjim atrijem, ki izboljšuje vrednost stanovanj. Le-ta so rešena pretežno v pritličju, razen vhodnega dela hiše, ki vsebuje dve sobi s sanitarijami v nadstropju ali mansardi.

Po zazidalnem načrtu predvidevamo tri različne širine vrstnih hiš. Glede na to jih ločimo po konstruktivnih razpo-

nih stanovanj v R 5.40 m in R 6.60 m.

Garažiranje je rešeno v okviru skupinskih garaž, združenih z zaklonišči. Garaže bodo grajene po posebnem projektu in vizualno zaščitene s pogledi od zunaj z zemeljskimi deli – stranskimi nasipi ter parkovno zasaditvijo. V neposredni bližini stanovanj je predvideno le določeno število parkirnih mest.

Na južnem delu naselja proti glavni cesti bo urejena posebna protihrupna zaščita z nivelacijo terena ter zasaditvijo.

Rekreacijske površine za celotno naselje so predvidene preko potoka v zelenem pasu v severnem delu naselja.

Značaj in videz naselja

Celotno naselje je zasnovano tako, da bo v večji meri kot pri že zgrajenem delu naselja (s hišami R 4.20 m) zagotovljena intimnost posameznega stanovanja ter kvaliteta celotnega bivalnega okolja. Pri tem bo zlasti pomembna enotna disciplina gradnje, ki mora zagotoviti enotni in kvaliteten izgled naselja, brez različnih individualnih posegov pri zaključevanju zunanjih fasadnih obdelav. V ta namen urbanistični pravilnik predvideva na tem območju izključno gradnjo do popolnoma izgotovljene fasade (4. – 5. faza) ter urejeno zunanjo okolico.

Zunanji izgled naselja je zasnovan v karakterističnih opečnih materialih v kombinaciji z lesom. Zunanji zidovi so obdelani v trajnejši fasadni opeki, kritina v rjavih betonskih strešnikih – tegola, vhodni del shrambe in deloma vrtno ograje pa so obdelane v lesu.

Opis hiše

Površine hiš:
R 5.40 m 125.92 m² + shramba (ot vходу) 2.97 m²
R 6.00 m 142.82 m² + shramba (ob vходу) 3.63 m²
R 6.60 m 152.75 m² + shramba (ob vходу) 3.63 m²

Hiše so zasnovane za različne variante notranje ureditve. Možna je postopna ureditev stanovanja, zlasti v prvi fazi razvoja družine – ureditev samega pritličja ter šele kasneje ureditev dodat-

nih prostorov v nadstropju. Obstaja tudi možnost manjše samostojne stanovanjske enote v nadstropju.

Tloris hiš obsega sledečo razporeditev prostorov:

a) ZUNANJI VHODNI DEL: pokriti vhod, shramba ter prostor za smetnjak

b) NOTRANJI VHODNI DEL: dve sobi s kopalnico, ločen WC, garderoba – shramba ter stopnice v nadstropju. Možna je tudi ureditev kuhinje v tem delu hiše

c) OSREDNJI DEL OB ATRIJU: glede na različne širine hiš so možne različne izrabe tega prostora. Tako knjižnica, sprejemnica gostov, otroški del, jedilnica za večje število gostov itd.

d) DNEVNI DEL S POSEVNIM STROPOM: velika dnevna soba z dvojno orientacijo na oba – od zunanjih pogledov zaščitena vrtova ali atrija. V tem delu je poleg dnevnice sobe možna ureditev ali študijske sobe ali kuhinje z jedilnim kotom ali dodatne jedilnice za večje število gostov.

e) NADSTROPJE: dve sobi s samostojno kopalnico in garderobo ter shrambo. Možna je tudi ureditev samostojne bivalne enote s kuhinjsko nišo, kopalnico ter dvema sobama.

Hiše bodo enako kot v že zgrajenem delu naselja priključene na lokalno plinsko omrežje, ki je glavni vir za ogrevanje tople vode za kuho in centralno kurjavo. Pri tem projekt finalizacije predvideva v skladu z novjšimi predpisi o toplotnih izgubah izdatne izolacijske materiale.

Opis gradbene faze do zaključene fasade

Hiše bodo na zunaj popolnoma zaključene v sledečih materialih: zunanji zidovi obloženi s trajno fasadno opeko, vsa okna, vrata z zasteklitvijo, kritina s kvalitetnimi betonskimi strešniki v rjavi barvi (tegola).

Kritina nad dnevno sobo, nadstropjem, osrednjim vhodnim delom enako kakor večji del vertikalnih zunanjih sten – ne vsebuje toplotne izolacije. Izvedba toplotne izolacije je predmet kasnejše obdelave, še zlasti, ker je vezana na različne rešitve notranjih npr. lesenih posevnih stropnih in stenskih oblog.

Tlaki bodo urejeni do izravnalnega betona. Postavljene bodo osnovne predelne stene brez vrat ter sanitarni instalacijski volzi z dimniki. Izvedene bodo vse ograje atrijev, humuniziranje in urejeni dostopi do stanovanj vključno z znanostjo ureditvijo.

Smatramo, da bo enotna izgradnja do tako zaključene fasade z okolico ter učinkovita gradbena kontrola, ki jo predpisuje urbanistični pravilnik nad izvajanjem – zagotovila urejen in kvaliteten izgled naselja.

Komunalna oprema in zemljišče

Poprečna velikost stavbne parcele

Če kupite v domžalski veleblagovnici samo smuči, je premalo, da vam bi zastoj montirali okovje. Kupiti morate vsaj DVE stvari, da pridete do te ugodnosti, toda ti dve stvari ne smejo biti dve palici. Enostavneje rečeno: pod 150 jurji ne sprašujte. Vrlim trgovcem predlagamo, da bi poleg smučk prodajali še n.p.r. tepalce snega, žičnice ipd., saj bi se jim v takem primeru montiranje izplačalo še bolj.

OGLAS

Nabiralcu motovilca v mojem vrtu na Petrovčevi ulici na Rodici sporočam, da je bila v še ne pobranem na gredi najdena zobna proteza, katera je bila pri hitrem nočnem nabiranju izgubljena.

Lastnik jo dobi proti nagradi nazaj pri lastniku vrta, pod šifro „obvezno zažvižgati“.

atrijskih vrstnih hiš je 250 m², terasnih hiš pa cca 160 m². Nova zazidava bo imela visok komunalni standard in sicer urejeno kanalizacijo, vodovod, javno razsvetljavo in elektriko, asfaltirane ceste in pločnik, zelenice, pešpoti, plinifikacija, telefonska napeljava. Zazidalni kompleks ima svojo lastno čistilno napravo ter plinsko postajo. Stanovanjski objekti bodo imeli skupna zemljišča, pri vrstnih atrijskih hišah garaže niso v sklopu hiše temveč v skupnem objektu. Vsaka terasna hiša ima svojo lastno garažo.

Okvirna predračunska vrednost objektov s komunalno opremo ter plačilni pogoji

Terasne hiše

- razne variante notr. rešitev: 13.150 din/m²
- garažna enota: 135.000 din/kom
- zaklonišče: 95.000 din/stanov. enoto

Vrstne atrijske hiše

- hiša R – 5.40: 11.530 din/m²
- hiša R – 6.00: 10.968 din/m²
- hiša R – 6.60: 10.573 din/m²
- garažna enota: 85.000 din/kom
- zaklonišče: 95.000 din/stanov. enoto

V cenah (din/m²) je zajeta vrednost stavbnega zemljišča, kom. opreme in priprave ter izgradnja posameznega stanovanjskega objekta do 4. faze. Okvirna vrednost upoštevanega komunalnega prispevka v zgornjih cenah znaša 350.000 din/stanovanjsko enoto.

Cena m² stanovanjske površine se bo določala po določilih družbenega dogovora o oblikovanju cen v stanovanjski graditvi v Socialistični republiki Sloveniji.

Plačilni pogoji:

- 30 % vrednosti hiše, zaklonišča in garaže je kupec dolžan plačati ob podpisu pogodbe
- 30 % ob pokritju objekta
- 40 % ob predaji objekta kupcem.

Evidentiranje kupcev

Potencialni interesenti za nakup stanovanjskih objektov v Trzinu se evidentirajo na Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Domžale in sicer v 1 mesecu po objavi.

Prednost pri nakupu stanovanjskih enot imajo: delavci zaposleni v združenem delu v občini Domžale, občani Domžal ter morebitno zainteresirana stanovanjska zadruga.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale
SGP Gorica – Nova Gorica
Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale

Na mostu čez kamniško cesto v Mengšu že mesec in pol „svetita“ dve cestni svetilki, dan in noč. Svetila namreč tako, da ležita prisljeni na breg, poškodovani in zverženi. Upajo, da se bo komu vsaj do prihodnjega silvestra posvetilo, da takšne luči mečejo le senco, svetila pa le v „ugled“ KS, Komunalnega podjetja ali Javni razsvetljavi.

IN MEMORIAM

MIHA SVETLIN

V torek 12. februarja 1980 so se Domžalčani in številni prijatelji še zadnjikrat poslovili od dolgoletnega godbenika in kapelnika 87. letnega Mihe Svetlina. Veselje do glasbe mu je tako kot njegovim bratom Jožetu, Vinku in Lojzetu, ki je padel v NOB vcepil že oče Miha, ki je bil med ustanovitelji domžalske godbe leta 1884. Že kot 11-letni fant je hodil z očetom po številnih veselicah in ohceti in igral kitaro. V godbene vrste se je vključil že pred 1. svetovno vojno. Igral je klarinet. Zelo rad je pa igral tudi citre in violino, ki jo je kljub visokim letom igral še vsak dan. Le nekaj dni predno je zbolel za pljučnico in tako hitro umrl, ni igral tega instrumenta.

Bil je v gradbenem odboru za gradnjo godbenega doma, dolgoletni gospodar, od leta 1927 do 1941, ko se je z družino preselil v svoj novozgrajeni dom pod Šumberkom, pa tudi nad vse skrbni hišnik. Od leta 1939 – 1941 je bil tudi blagajnik društva. Kapelnik godbe je bil pa kar trikrat in to 1926 – 1931, 1940 – 1941 in 1945 – 1950. Dolga leta je bil tudi vodja godalnega orkestra. Za številne dramske prireditve, ki jih je prirejal dramski odsek domžalske godbe, je za orkester priredil številne orkestralne skladbe za spevoigre. Za

delo v godbi je prejel tudi številna priznanja. Številne mlade Domžalčane je učil violino in citre, pravtako tudi mlade godbenike, kajti takrat v Domžalah še ni bilo glasbene šole. Ker je znal igrati več instrumentov, mu je to prišlo prav tudi v ruskem ujetništvu, veselje do glasbe pa je vcepil tudi svojim otrokom. V času, ko se je pretežna večina kulturnega življenja odvijala v godbenem domu, saj so bile poleg številnih godbenih nastopov v domu tudi številni dramski nastopi, vsako nedeljo plesne vaje, pa tudi veselice, sta z ženo Kati kot hišnika imela veliko dela, posebno pozimi, ko sta morala segrevati dvorano.

In kolikokrat sta morala bedeti pozno v noč ob teh prireditvah in kuhati čaj premraženim godbenikom, ki so se vračali s prireditve.

Od dolgoletnega godbenika in kapelnika se je poslovila tudi domžalska godba, pri odprtem grobu mu je spregovoril godbenik Ivan Loboda.

S smrtjo Mihe Svetlina je domžalska godba izgubila dolgoletnega godbenika in kapelnika, mi pa občana, katerega življenjska pot je tesno povezana z uspehi na glasbenem področju v Domžalah.

TOR

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobrega moža, očeta, starega očeta, pradedka, brata, strica, tasta in svaka

MIHAELA SVETLINA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za poklonjeno cvetje, sočustvovanje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala smo dolžni Domžalski godbi za izkazano veliko pozornost ob slovesu od svojega dolgoletnega člana ter izrečene poslovične besede sogodbenika Ivana Lobode.

Najlepša hvala Krajevni organizaciji ZB NOV Domžale za spremstvo s praporom.

Žena Kati, hčerka Vida in sin Miha
v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi našega moža, očeta, sina in brata

LOJZETA URANKARJA

iz Limbarske gore

se iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in pomoč delovni organizaciji Termit, Osnovni šoli „Jurij Vega“ Moravče, vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani v najtežjih trenutkih.

Hvala tudi vsem, ki ste ga poznali in cenili, da ste se v tako velikem številu poslovili od njega.

Žalujemo: žena Francka, sinova Marko in Franci, mama, bratje in sestre, ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prezgodnji izgubi našega dragega moža, očeta in brata

PIRNAT CIRILA

iz Trzina

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih priskočili na pomoč, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Zahvaljujem se tudi tovarni ENERGOINVEST, govorniku, Gasilskemu društvu TRZIN in duhovniku za opravljeni pogrebni obred.

Zahvala tudi vsem, ki ste namesto cvetja na grob namensko darovali denar. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujemo vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE ILIJA

iz Želodnika

se iskreno zahvaljujem zdravnikom dr. Janezu Svoljšaku, dr. Petru Cerarju in medicinskemu osebju, posebno še patronažni sestri Tončki. Zahvaljujem se organizaciji ZB NOV, tovarišici Mari za poslovične besede ob odprtem grobu, vsem znancem, sorodnikom in prijateljem, ki so ji darovali cvetje in jo spremljali na zadnji poti.

Zahvaljujem se tudi župniku za poslovični obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Sin Peter in hčerka Minka z družinama

ZAHVALA

Ob izgubi mojega dragega moža, očka, brata in strica

IVANA JERMANA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki sta ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, zasuli njegov grob s cvetjem, ter izrekli sožalje. Zahvaljujem se tudi dr. Petru Cerarju za dolgotrajno zdravljenje. Zahvala velja tudi govornikom tovarne LEK, ZB NOV Radomlje in pevskemu zboru Rudolf Božič Radomlje in vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in nam kakorkoli pomagali.

Žalujemo vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

ANE PETERCA – Maje

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, za izrečena ustna in pismena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti.

Posebna zahvala velja organizaciji ZK in ZB NOV Domžale, govornikom za tople besede ob slovesu, Godbi Domžale in pevcem Društva upokojencev.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

YSI NJENI

V SPOMIN

24. februarja mineva žalostno leto, odkar je kruta usoda nepričakovano iztrgala iz naše sredine

FRANCKO TREVEN

iz Vrhpolja pri Moravčah

Med nami je ostalpraznina. V naših srcih bolečina. Če bi solza te zbudila, te ne bi črna zemlja krila. Odšla si od nas mnogo prezgodaj, spomin pa bo ostal.

Krajani Vrhpolj pri Moravčah

V SPOMIN

23. februarja mineva eno leto neizmerne bolečine, odkar nas je nepričakovano zapustil naš dolgoletni član in soustanovitelj Gasilskega društva Vrhpolje

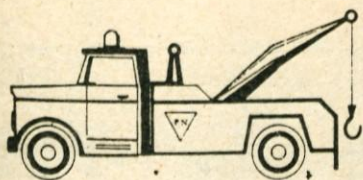
JANEZ BIRK

iz Sp. Tustanja pri Moravčah

Ne moremo verjeti, da te ni. Tvoj lik je še živ pred nami vsemi, ki smo te poznali. Pogrešamo tvojo spodbudo v gasilskih vrstah. Vendar spomin nate ne bo nikoli ugasnil.

V tihi žalosti – vsi njegovi

Avtovlečno službo vršim na
vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

Cenjene stranke obveščamo, da čistimo tudi preproge, tekače in
tapison ter vsa usnjena oblačila iz velurja, semiša in gladkega usnja.

Čistimo strokovno in hitro. Cene konkurenčne!

Usluge čiščenja vršimo v kemični čistilnici na Rodici (bivša
železniška postaja), sprejemnico pa imamo tudi v Domžalah,
Ljubljanska cesta 84 na dvorišču.

Se priporočamo!

Kemična ekspresna čistilnica
J. ZOREC
Domžale – Rodica

KARATE – SAMOOBRAMBA ZA VSAKOGAR

Karate klub Domžale vabi na dvomesečni tečaj samoobrambe,
ki je strokovno prilagojen vsem občanom ne glede na spol in
starost. Tečaj vsebuje predavanje in vadbo osnovnih tehnik in
taktik proti različnim napadalcem in oboroženim napadalcem.

Ob zaključku bodo tudi izpiti za prvi pas karateja. Kdor bo
želel, bo po tečaju lahko nadaljeval s treningom karateja.

Vpis v tečaj je vsak torek in petek od 18. do 20. ure v Hali KC v
Domžalah od 1.3.1980 dalje.

Vodja tečaja je S Šorotar, mojster karateja 2. Dan, asistent pa
D. Zajc 2. Kyu.

VABLJENI!

VABILO ZA LJUBITELJE OTROK IN LETOVANJ

Zveza prijateljev mladine občine Domžale vabi vse, ki jih zanima
delo vzgojitelja na letovanjih, da se udeležijo razgovora o nalogah
vzgojitelja, ki bo v soboto, 22.3.1980 ob 9.00 uri v Glasbeni šoli
Domžale.

Udeležba razgovora je delno že tudi prijava za udeležbo na
letovanjih, ki jih organizira ZPM občine Domžale.

Zaželeno je, da se za delo vzgojitelja odločijo tudi likovniki,
glasbeniki, športniki, taborniki in učitelji plavanja, saj je letovanje
otrok priložnost razvijanja otrokovih interesov na vseh področjih
estetske vzgoje.

Svet za letovanje pri
ZPM občine Domžale

OBVESTILO KINOLOŠKEGA DRUŠTVA

Kinološko društvo Domžale prireja v mesecu marcu tečaj za
šolanje psov. Udeležijo se ga lahko psi, ki so starejši od deset
mesecev. Vsi lastniki, ki so zainteresirani za šolanje svojih psov, naj
se zglasijo, v nedeljo 9. marca 1980 ob 9. uri na društvenem vežba-
lišču pod Šumberkom, kjer bo tudi vpisovanje psov za tečaj. Hkrati
boste lahko prejeli tudi vse ostale informacije, kar vas bo v zvezi s
šolanjem psov zanimalo.

Kinološko društvo Domžale

RAZPIS NAGRADNE KRIŽANKE ZA 8. MAREC

Za 8. marec razpisujemo za objavljeno nagradno križanko 5
knjižnih nagrad. Rešitve križanke pošljite do 25. marca v uredni-
štvo Občinskega poročevalca, Ljubljanska 94.

Uredništvo

AGROEMONA DOMŽALE

OBJAVLJA prosta dela in naloge za:

1. 6 TRAKTORISTOV
2. 2 NK DELAVCEV ZA DELO NA ŽAGI JARŠE

Pogoj za zaposlitev za traktoriste je opravljen izpit za voznika B ali
F kategorije in odslužen vojaški rok.

Dodatne informacije lahko kandidati dobijo v splošni službi Agro-
emone, Levstikova 39, Domžale ali po telefonu 721-285.

Pismene prijave naj kandidati pošljejo v roku 15. dni od dneva
objave na naslov: Agroemona Domžale, TOZD Poljedelstvo-
govedoreja Domžale, Levstikova 39, Domžale.

VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD OBČINE DOMŽALE Komisija za delovna razmerja

RAZPISUJE prosta dela in naloge

- 3— VZGOJITELJICE za določen čas
nadomeščanje v času porodniškega dopusta.

Pogoj: končana 5-letna vzgojiteljska šola.

Razpis velja 15 dni.

Prošnje prinesite osebno na upravo zavoda, Domžale, Savska 3.

Cenjene stranke obveščam, da sem s 7. januarjem 1980 pričel avtomehan-
sko obrt v prostorih na Trubarjevi 5, v Domžalah. Usluge vršim za vozila
Fiat in Zastava.

Popravljam strokovno in hitro!

„Avtomehanika“ LETONJA VLADO,
Trubarjeva 5, Domžale

OGLAS

Ugodno prodam: pralni
stroj Gorenje PS 664 BIO S,
potreben popravila bobna,
otroško kolo do 3 let, ter
otroško posteljico, komplet-
no ali samo. Vprašajte po
16. uri na telefon št.
722-613.

OGLAS

Opravljam kiper prevoze
do 10 ton, ter prevoze ope-
ke. Telefon: 722-273.

OGLAS

S 15. MARCEM iščem
varstvo za šestmesečno
deklico. Naslov v uredništvu
glasila.

OGLAS

V dopoldanskem času
vzamem v varstvo dva otro-
ka. BALAŽIČ Francka, Stri-
tarjeva 22, Vir, 61230 Dom-
žale.

ČESTITKA

Društvo invalidov Dom-
žale, čestita ob Svetovnem
prazniku invalidov z geslom:
„Rehabilitacija invalidov –
dolžnost in pravica.“

Društvo invalidov
Domžale

ZAHVALA

Mestni organizaciji ZB
NOV Domžale se iskreno
zahvaljujem za čestitko in
pozornost ob mojem živ-
ljenjskem jubileju: KOR-
DEŽ Mirko, Sejmiška 17,
Domžale.

NON-STOP avtovleka,
spremstvo, prevozi camp
prikolic.

ŠLIBAR Janez
Ljubljanska 14, Domžale
tel. 721-394

Nagradna križanka

[illegible]